

«ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗ ΚΟΥΚΟΥΒΙΝΟ ΓΙΑ ΤΑ 24 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΙΛΙΟΥ»

11-05-2008, ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ «Γ. ΚΑΚΟΥΡΗΣ»

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα να σας καλωσορίσω και να σας ευχαριστήσω θερμά που βρίσκεστε απόψε εδώ, σ' αυτό το προσκλητήριο τιμής στο Βασίλη Κουκουβίνο.

«Αι γενεαί πάσαι» είναι απόψε εδώ αποδίδοντας τον οφειλόμενο σεβασμό στον άνθρωπο που σφράγισε με το έργο του την σύγχρονη ιστορία της πόλης μας.

Είμαστε όλοι εδώ, εκπληρώνοντας το χρέος τιμής στο Δήμαρχο, τον οποίο οι πολίτες του Ιλίου, με το αλάνθαστο κριτήριό τους, εμπιστεύτηκαν στο τιμόνι του Δήμου για έξι συνεχείς τετραετίες.

Νιώθουμε περήφανοι γιατί είχαμε, επί 24 χρόνια, έναν πρύτανη της Αυτοδιοίκησης, μπροστάρη στον αγώνα για να βγει η πόλη μας από το μαρασμό και την αφάνεια. Αυτή η ικανοποίηση γίνεται ακόμη μεγαλύτερη γιατί ο Βασίλης Κουκουβίνος πριν γυρίσει σελίδα στη ζωή του και στρατευτεί στη μεγάλη αναγεννητική προσπάθεια του Δήμου είχε γράψει τη δική του αγωνιστική ιστορία.

Τα δύσκολα μετεμφυλιακά χρόνια τελειώνει το Γυμνάσιο της Αμφίκλειας και λόγω... της κρατούσας κατάστασης αναγκάζεται να βρεθεί –με άδειες τσέπες– για σπουδές στο Ίνσμπρουκ της Αυστρίας.

Εκεί δίνει την πρώτη κρίσιμη μάχη της ζωής του για:

- Προσωπική επιβίωση
- Απόκτηση πτυχίου και για
- Την κοινωνική αλλαγή, μέσα από τη θέση του γραμματέα του Συλλόγου Ελλήνων Φοιτητών.

Το 1963 επιστρέφει στην Ελλάδα και παίρνει ενεργά μέρος στον ανένδοτο αγώνα και στο μεγάλο λαϊκό κίνημα της εποχής.

Η δεύτερη αναγνώριση της δημοκρατικής και συνδικαλιστικής του δράσης ήρθε το 1978 με την εκλογή του στην προεδρεία του Φαρμακευτικού Συλλόγου Αττικής.

Τρία χρόνια αργότερα αναλαμβάνει τα ηνία του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου, αλλά η χρονιά που σημάδεψε την μετέπειτα πορεία του είναι το 1982, όταν του ζητήθηκε να κατέβει υποψήφιος Δήμαρχος στα, τότε, Νέα Λιόσια.

Όπως λέει ο ίδιος, ήταν «μια πρόταση – πρόκληση για έναν άνθρωπο που ήρθε σ' αυτό τον τόπο εσωτερικός μετανάστης, τον αγάπησε αλλά και βίωνε καθημερινά την αδικία και την εγκατάλειψη».

Ο Βασίλης Κουκουβίνος παίρνει την μεγάλη απόφαση και ύστερα από αρκετούς ενδοιασμούς αλλά και έντονες πιέσεις λέει το «ναι».

Στις δημοτικές εκλογές του Οκτωβρίου του 1982, με την ψήφο της πλειοψηφίας των πολιτών, αρχίζει το δύσκολο έργο της ανασυγκρότησης της πόλης μας.

Η νέα Δημοτική Αρχή βρέθηκε ξαφνικά να κολυμπά στα βαθιά, σε μια υποβαθμισμένη περιοχή, άναρχα δομημένη, με χιλιάδες εσωτερικούς, κυρίως, μετανάστες που είχαν εναποθέσει εδώ τα όνειρά τους για μια καλύτερη ζωή.

Η πραγματικότητα ήταν σκληρή και την θυμούνται όλοι όσοι μένουν από τότε σ' αυτή την πόλη.

Ένας Δήμος καταδικασμένος, στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, αδύναμος να επιτελέσει ακόμη και τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις του, ικανός μόνο για την έκδοση πιστοποιητικών και τη συλλογή σκουπιδιών.

Πώς να φανταστεί κάποιος Δήμο χωρίς τεχνική υπηρεσία και υπηρεσία φωτισμού, με ανοιχτά απορριματοφόρα, δίχως κοινωνικές, πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες;

Αυτά ήταν τα Νέα Λιόσια του 1982.

Με χωματόδρομους, ρέματα, χωρίς αντιπλημμυρική θωράκιση και αποχέτευση, με λίγο πράσινο και ελάχιστα Σχολεία, χωρίς ιδιόκτητα δημοτικά κτίρια.

Ένας Δήμος που προχωρούσε ολοταχώς προς την τσιμεντοποίηση και τον μαρασμό.

Από τη δεκαετία όμως του '80 τα πράγματα αλλάζουν. Με καθημερινό αγώνα, αξιοποιώντας το θεσμικό πλαίσιο και με διεκδικητική φωνή, αυτός ο υποβαθμισμένος Δήμος αναζωογονήθηκε και αναστράφηκε η πορεία του.

Με ιεράρχηση των προβλημάτων, σχεδιασμό, χρηστή και μεθοδική διαχείριση άρχισε να ξεδιπλώνεται ένα πολύπλευρο έργο που έγινε ορατό παντού... στις γειτονιές, στους χώρους άθλησης και μόρφωσης.

Οι σχεδόν ανύπαρκτες υποδομές μπήκαν σε προτεραιότητα:

- Δεκάδες πλατείες και παιδικές χαρές
- 13 ιδιόκτητα δημοτικά κτίρια
- 20 αθλητικές εγκαταστάσεις
- 78 σχολικά συγκροτήματα που λειτουργούν σε πρωινή βάρδια
- 8 παιδικοί και βρεφονηπιακοί σταθμοί
- 5 Κ.Α.Π.Η.
- Δημοτικά Ιατρεία και Κοινωνική Υπηρεσία με προγράμματα κοινωνικής προστασίας
- Πολιτιστικό Κέντρο με δανειστικές βιβλιοθήκες, Ωδείο, Πινακοθήκη, Λαογραφικό Μουσείο και πρωτόγνωρες εκδηλώσεις
- Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών
- Κέντρο Πληροφόρησης Νέων...

...είναι μερικές από τις υποδομές που μεταμόρφωσαν το Ίλιον σε μια όμορφη πόλη με ευοίωνες προοπτικές.

Εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε, είναι ότι σε κάθε τετραετία, ο Βασίλης Κουκουβίνος, επικέντρωνε την προσπάθεια στην επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων ανάλογα με τις επείγουσες ανάγκες της πόλης.

Ξεκίνησε από την αποχέτευση, την αντιπλημμυρική θωράκιση, τη σχολική υποδομή, την οδοποιία, την εξασφάλιση ελεύθερων χώρων, τις αθλητικές εγκαταστάσεις και την ιδιόκτητη κτιριακή υποδομή.

Ακολούθησαν, βέβαια, οι μεγάλες παρεμβάσεις στον κοινωνικό, πολιτιστικό και αθλητικό τομέα. Ο σχεδιασμός της δημοτικής πολιτικής είχε πάντα ρεαλιστική αλλά και μακρόπνοη διάσταση.

Σταθμός στη σύγχρονη ιστορία της πόλης μας ήταν η επαναφορά του ονόματος ΙΛΙΟΝ, που είχε ο οικισμός στα μέσα του προ-περασμένου αιώνα, πριν γίνει πρώτα Κάτω Λιόσια και αργότερα Νέα Λιόσια.

Μια απόφαση επιβεβλημένη.

Όμως, πριν καταλήξει η Δημοτική Αρχή στη νέα ονομασία, απευθύνθηκε σε επιστήμονες αλλά και σε κάθε ενδιαφερόμενο πολίτη να συνδράμει στην εύρεση κατάλληλου ονόματος, που να έχει σχέση με την ιστορία της περιοχής. Ο διάλογος ήταν πολύμηνος, οι απόψεις και οι ιδέες εκατοντάδες...

Δεκατέσσερα χρόνια μετά, αναγνωρίζουν την ορθότητα της απόφασης ακόμη και εκείνοι, οι παλιοί κάτοικοι, που είχαν αντιδράσει, με τα δικά τους επιχειρήματα στην ονομασία.

Φίλες και φίλοι,

Ήταν μια ευτυχής συγκυρία για την πόλη μας που το 1982 ήταν ο Βασίλης Κουκουβίνος υποψήφιος Δήμαρχος.

Ο 44χρονος τότε φαρμακοποιός, με ρουμελιώτικο πείσμα, και πολλή δουλειά αλλά και ικανούς συνεργάτες ήταν αποφασισμένος να οργανώσει, να διεκδικήσει και να πετύχει.

Μερικά από τα στελέχη της παράταξής του στη συνέχεια διαφώνησαν και αποχώρησαν γιατί έβλεπαν με διαφορετικό μάτι τα πράγματα. Εκείνος όμως δεν πτοήθηκε, δε συμβιβάστηκε. Συνέχισε αταλάντευτα το έργο του με ρεαλισμό και ευαισθησία. Εργάστηκε με σχεδιασμό και όραμα.

Το πόσο πέτυχε το αποδεικνύει η επί έξι συνεχείς τετραετίες εμπιστοσύνη του λαού του Ιλίου.

Παρόλη την πολεμική που του ασκήθηκε, οι δημότες τον στήριζαν και τον εξουσιοδοτούσαν με την ψήφο τους να διαχειρίζεται τις τύχες της πόλης τους.

Ήταν σίγουροι ότι ο Δήμαρχος δεν είναι πολιτικάντης, ότι δεν χαϊδεύει αυτιά και δεν εξυπηρετεί ιδιοτελή συμφέροντα ή σκοπιμότητες.

Οι πολίτες ήταν σίγουροι ότι, για το μόνο που ενδιαφερόταν είναι το σήμερα και το αύριο της πόλης.

Για να την παραλάβει η νέα γενιά όσο γίνεται πιο οργανωμένη, πιο όμορφη, πιο φιλόξενη και πιο ανθρωπίνη.

Ο κόσμος, όσο και αν βομβαρδίστηκε με απόψεις απαξιωτικές, εμπιστευόταν πάντα τις προτάσεις και τη νοημοσύνη του.

Καμιά προσωπική προκατάληψη, σκοπιμότητα ή επιδίωξη δε στάθηκε ικανή να διαγράψει το σπουδαίο έργο που έχει γίνει.

Και βέβαια είναι αυτονόητο ότι δεν υπάρχει και δεν υπήρξε αυτόματος πιλότος. Κάποιοι έβαλαν πλάτες. Σκέφτηκαν, δούλεψαν, ξενύχτησαν για να πάει η πόλη μπροστά.

Ο Βασίλης Κουκουβίνος, όλα αυτά τα χρόνια που είχε την ευθύνη της διοίκησης, επιβεβαίωνε καθημερινά την αυτοδιοικητική του αντίληψη, που ήθελε το Δήμο χωρίς πράσινες, μπλε, κόκκινες και κίτρινες σημαίες.

Ποτέ δεν έκρυψε την κομματική του ταυτότητα και ποτέ δε ζήτησε από τους συνεργάτες του να αλλάξουν τις κομματικές τους επιλογές.

Έλεγε όμως και επαναλάμβανε, ότι η απόφασή μας να ζητήσουμε την ψήφο των πολιτών, αυτόματα τοποθετούσε αυτές τις επιλογές σε δεύτερη θέση.

Τόνιζε σε κάθε ευκαιρία ότι εκείνο που μας ενώνει, μας κινητοποιεί και μας εμπνέει είναι το Ίλιον, η πόλη που ζούμε και αγαπάμε.

Κι' αυτό το αποδεικνυε η δυναμική, ανεξάρτητη και διεκδικητική φωνή του Δήμου παντού, πάντα και για όλα.

Το αποδεικνυε η πολυσυλλεκτικότητα του Συνδυασμού του σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις. Δεν ήταν τυχαία η μεγάλη συμπαράταξη γύρω από το πρόσωπό του.

Σ' αυτή τη μακρόχρονη διαδρομή του, είχε πάντα την υποστήριξη τουλάχιστον δύο διαφορετικών πολιτικών οργανισμών, αλλά και μεμονωμένων στελεχών που ανήκαν σε διαφορετικούς πολιτικούς χώρους.

Είχε ακόμα μαζί του:

Ανένταχτους πολίτες, επίλεκτα μέλη του μαζικού κινήματος που μοχθούν για την αθλητική, πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη του Ιλίου, καταξιωμένους επαγγελματίες, επιστήμονες, στελέχη του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Και βέβαια οι εκπρόσωποι της νέας γενιάς και των γυναικών κοσμούσαν το ψηφοδέλτιο του Βασίλη Κουκουβίνου. Συνδυετικός κρίκος για όλους, η σύγχρονη πόλη, στην οποία οι κάτοικοι ζουν ανθρώπινα, χαίρονται και δημιουργούν.

Αγαπητοί προσκεκλημένοι,

Ο τιμώμενος Δήμαρχος έφερε το καινούριο στο Ίλιον. Όχι μόνο, γιατί με το έργο του άλλαξε τη ζωή των κατοίκων, δίνοντας όραμα και ελπίδα, αλλά και γιατί δίδαξε με τη στάση ζωής του, ότι τα δημόσια πρόσωπα πρέπει να έχουν ήθος και ευπρέπεια.

Πάντα πίστευε ότι οι αιρετοί δεν κρίνονται μόνο από το έργο τους. Δικαιώνονται και εκπληρώνουν την αποστολή τους όταν υπάρχει απόλυτη σχέση δράσης και ηθικής.

Σε ζητήματα έντιμης και χρηστής διαχείρισης, σε θέματα ήθους, δεν ανέχτηκε ποτέ μύγα στο σπαθί του.

Αυτός ήταν και αυτός είναι ο Βασίλης Κουκουβίνος.

- Με αξιοπιστία, δικαιοκρισία, αταλάντευτη και διαρκή δράση.
- Με δημοκρατική νοοτροπία και συμπεριφορά.
- Με έμπρακτη αγάπη στον άνθρωπο και το περιβάλλον.

Κέρδισε το μεγάλο στοίχημα γιατί κοίταξε με ειλικρίνεια στα μάτια τους Δημότες. Το νεολαίο, τον επαγγελματία, τον ηλικιωμένο, τη γυναίκα, το μεροκαματιάρη, τον άνθρωπο της τέχνης, το μετανάστη, όλους εκείνους που πονάνε το Ίλιον, που αγαπούν τον τόπο τους και θέλουν μια καθημερινή ζωή με ποιότητα, ασφάλεια, προοπτική.

Ανάμεσα σ' όλους αυτούς και στο Βασίλη Κουκουβίνο δημιουργήθηκε μια ακατάλυτη σχέση εμπιστοσύνης που κράτησε 24 ολόκληρα χρόνια.

Εκφράζοντας το σεβασμό και τις ευχαριστίες των κατοίκων, το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε να διοργανώσει την αποψινή κορυφαία εκδήλωση.

Είναι ένα χρέος τιμής που σου οφείλουμε, φίλε Βασίλη Κουκουβίνο, για όσα έκανες για μας, για όσα προσέφερες, επί ένα τέταρτο του αιώνα στο Ίλιον.

Σε τιμάμε όμως τώρα, και για έναν ακόμη λόγο: Γιατί πιστεύουμε ότι, οι σπουδαίοι άνθρωποι πρέπει να τιμώνται όταν βρίσκονται στη ζωή. Όπως ζωντανό παραμένει και το έργο που μας άφησες παρακαταθήκη.

Σ' ευχαριστούμε γι' αυτό και σε διαβεβαιώνουμε ότι στις καρδιές μας εσύ είσαι ο παντοτινός Δήμαρχος.

Επειδή όμως πρέπει να είμαι δίκαιος, θα ήθελα να κάνω μια αναγκαία επισήμανση:

Από το 1980 άρχισε η ραγδαία αλλαγή προς το καλύτερο για το Δήμο μας. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι μέχρι τότε Κοινοτάρχες και Δήμαρχοι δεν έκαναν ό,τι μπορούσαν για την προκοπή του τόπου τους.

Με τις δυνατότητες που είχαν σε δύσκολες εποχές για την Αυτοδιοίκηση αγωνίστηκαν κι αυτοί με ενδιαφέρον για το καλό της πόλης. Ήταν τόσες όμως οι ανάγκες και οι ελλείψεις που δεν ήξεραν από πού ν' αρχίσουν και πού να τελειώσουν.

Κανείς όμως δεν μπορεί να αμφισβητήσει τον πατριωτισμό και την αγάπη τους για την περιοχή.

Γι' αυτό θα ήθελα να προτείνω, στο Δημοτικό Συμβούλιο, να δοθούν σε κτίρια και αίθουσες του Δήμου μας τα ονόματα όλων των πρώην αιρετών Δημάρχων από το 1963 που η Κοινότητα Νέων Λιοσίων τότε έγινε Δήμος.

Ειδικά, όμως, για το Δημαρχιακό Μέγαρο της πόλης μας, αυτό το θαυμάσιο οικοδόμημα, η πρόταση θα είναι να δοθεί το όνομα του Βασίλη Κουκουβίνου, γιατί φέρει τη δική του προσωπική σφραγίδα.

Και ο ίδιος να ανακηρυχθεί Επίτιμος Δήμαρχος Ιλίου. Για να μας θυμίζει για πάντα την 24χρονη προσφορά του στην αναμόρφωση του Ιλίου.

Σας ευχαριστώ και πάλι όλους που μας τιμάτε με την παρουσία σας.